UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria. vj. Statio ad sa[n]ctu[m] stephanu[m]. Jnt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

ad fragilitatis nr̄e ſubſidiuz
condidiſti: tuo quoqꝫ nomini
munera iuſſiſti dicanda cōſti
tui: tribue q̄s: vt ⁊ vite nob̄ p̄/
ſentis auxiliū: ⁊ eternitatꝭ effi
ciāt ſacr̄m. p. Cōio. Memēto
verbi tui ſeruo tuo dn̄e: in quo
mihi ſpem dediſti: hec me ꝯſola
ta eſt i hūilitate mea. Poſtcōio
Quod ore ſūpſimus dn̄e
pura mēte capiamꝰ: et
de mūere tpali fiat nob̄ reme
diū ſēpiternū. p. Sup ppl̄m
Adeſto q̄s dn̄e ꝓpitiꝰ Orō
plebi tue: vt q̄ tibi non
placēt reſpuētes: tuoꝝ potius
repleant delectatiōibꝰ māda
toꝝ. p. Feria. vj. Statio ad ſā
ctū ſtephanū. Int.
Miſerere mihi domie
quoniaz tribulor: li/
bera me et eripe me
de manibꝰ inimicoꝝ meoꝝ: a pſe
quentibus me: dn̄e nō ꝯfundar:
quoniā iuocaui te. Ps. In te dn̄e
ſperaui nō cōfūdar in eternū: in
iuſtitia tua libera me. Oratio.
Cordibꝰ noſtris q̄s dn̄e
grām tuā benignus in/
funde: vt pctā nr̄a caſtigatiōe
volūtaria cohibētes: tpaliter
potius maceremur q̄ꝫ ſuppli
cijs ꝺputemur eternis. p. Lcō
hieremie pphe. xvij. ca.
In diebꝰ illis: Dixit hie
remias: Dn̄e oēs q te derelin/
quūt ꝯfundent: recedētes a te
in terra ſcribent: qm̄ derelin/
querūt venā aquarū viuētiuz
dn̄z. Sana me dn̄e ⁊ ſanabor:
ſaluū me fac ⁊ ſaluus ero: qm̄
ſalus mea tu es. Ecce ipſi di/
cunt ad me: Ubi eſt v̄bū dn̄i?
Ueniat: Et ego nō ſum turba
tus te paſtorē ſequēs: ⁊ diem
homis nō deſideraui: tu ſcis.
Qd̄ egreſſū eſt de labijs meis
rectum in conſpectu tuo fuit.
Nō ſis mihi tu formidini: ſpes
mea tu in die afflictiōis. Con
fundant q me pſequunt: ⁊ nō
ꝯfūdar ego: paueāt illi: ⁊ nō
paueā ego. Induc ſup eū diē
afflictiōis: ⁊ duplici cōtritiōe
ꝯtere eos: Dn̄e deꝰ nr̄. Grad.
Pacifice loquebantur mihi ini/
mici mei: ⁊ in ira moleſti erant
mihi. V. Vidiſti dn̄e ne ſileas:
ne diſcedas a me. Scd̄m ioān
In illo tpe: Colle/ xj. ca.
gerunt pōtifices ⁊ pha/
riſei cōſiliū aduerſus ieſuz: et
dicebāt. Quid facimus: quia
hic hō multa ſigna facit: Si
dimittimus eū ſic: oēs credēt
in eū: Et venient romani: ⁊ tol/
lent noſtrū locū ⁊ gētē. Unus
aūt ex ipſis cayphas noīe: cū
eſſet pōtifex anni illius dixit
eis: Uos neſcitis quicq̄ꝫ: nec
cogitatis: quia expedit vobis
vt vnus moriat hō pro pplo:

et non tota gens pereat. Hoc
autē a ſemetipſo nō dixit: ſed
cū eſſet pontifex anni illiꝰ ꝓ/
phetauit: qꝛ ieſus moriturus
erat pro gente: ⁊ nō tm̄ ꝓ gēte
ſed vt filios dei q erant diſpſi
ꝯgregaret in vnū. Ab illo er/
go die cogitauerūt vt interfi/
cerēt eū. Jeſus ergo iā non in
palā ambulabat apud iudeos
ſed abijt in regionē iuxta de/
ſertū in ciuitatē que dicitur
effrem: ⁊ ibi morabat̄ cum di
ſcipulis ſuis. Offer. Bn̄dictꝰ
es dn̄e doce me iuſtificatiōes tu/
as: et non tradas me calūniāti/
bus me ſuperbis: et reſpondebo
exprobrantibus mihi verbum.
P Reſta nobis mi Secr.
ſericors deus: vt digne
tuis ſeruire ſemꝑ altaribꝰ me
reamur: ⁊ eoꝝ ꝑpetua partici
patione ſaluari. P. Cōio. Ne
tradideris me dn̄e in aīas perſe/
quentium me: quoniā inſurrexe
runt in me teſtes iniqui: et men/
tita eſt iniquitas ſibi. Poſtcō.
S Umpti ſacramenti dn̄e
ꝑpetua nos tuitio nō de
relinquat: ⁊ noxia ſꝑ a nobis
cūcta depellat. P. Sup pp̄lm
C Oncede q̄s ōps Orō.
deus: vt qui ꝓtectionis
tue grāz q̄rimꝰ: liberati a ma
lis oībus: ſecura tibi mēte ſer
uiamus. P. Sabbō. Statio
ad ſanctū ioannē ante portā
latinā. Introitus. Reſumit̄
officium heſternū ſcz Miſere
P re mihi domine. Orō.
P Roficiat q̄s dn̄e plebs
tibi dicata pie deuotiōis affe/
ctu: vt ſacris actionibꝰ erudi/
ta: quāto maieſtati tue ſit gra
tior: tāto donis potioribus au
geatur. P. Lcō hieremie pro/
I N diebꝰ phete. xviij. ca.
illis: Dixerunt impij iu
dei ad inuicē: Venite cogite/
mus cōtra iuſtū cogitatiōes.
Nō enim peribit lex a ſacer/
dote: neqꝫ ꝯſiliū a ſapiēte: nec
ſermo a ꝓpheta. Venite ꝑcu/
tiamus eū lingua: ⁊ nō atten/
damus ad vniuerſos ſermo/
nes eius. Attende dn̄e ad me:
et audi vocē aduerſariorum
meoꝝ. Nunq̄d addit̄ ꝓ bono
malū: quia foderūt foueā ani
me mee? Recordare q ſtete/
rim in cōſpectu tuo: vt loq̄rer
ꝓ eis bonū: ⁊ auerterem indi
gnationē tuā ab eis. Propte/
rea da filios eoꝝ i famē: ⁊ de/
duc eos in manū gladij. Fiāt
vxores eoꝝ abſqꝫ liberis: ⁊ vi
due ⁊ viri earū interficiantur
morte. Juuenes eoꝝ ꝯfodiāt̄
gladio in ꝑlio: audiat̄ clamor
de domibꝰ eoꝝ. Adduces eni
ſuꝑ eos latrones repēte: qꝛ fo
derūt foueā vt caperēt me: et